

Вяра

Допълнение към статията "Юдеите против християнството"

"Той имал обичай често пъти да става нощем, **тайно ходел при евреите и мъжествено спорел с тях за Христа, като ги укорявал и обвинявал, и ги наричал отстъпници от Божия закон и богоубийци. Той много искал да бъде убит за изповядването на Христовата вяра, и особено, като истински подражател на Христа - от ръцете на тези, които убили Христа.**"

16.05 по еретическия, †03 май по църковния календар - Св. преподобни Теодосий, игумен Печерски

„...мъчителят заповядал да доведат див и свиреп кон, да го гонят по градските улици и да влачат Христовия страдалец, докато конят има сили да бяга... Когато конникът, влачещ светеца, стигнал до иудейските жилища и препускал по улиците им, тълпи иудеи се поругавали над влачения мъченик; те с викове хвърляли по него кой каквото имал в ръцете си, смеейки се безчинно и нелепо. Накрая един от иудеите изтичал в дома си, взел меч, настигнал влачения светец и отсякъл честната му глава. Така завършил своя страдалчески подвиг доблестният воин на Иисуса Христа, предавайки святата си душа в ръцете на своя Господ. Войникът отвързал

честното му тяло от конската опашка и го захвърлил на същото място, и то лежало с отсечена глава без погребение и грижа, като и никой от християните не се решавал да се докосне до него, боейки се от яростта на нечестивите.

Когато настъпила нощта, можело да се види дивно чудо: над тялото на мъченика горели множество кандила и трима светоносни мъже пеели неизказани свещени песнопения и кадели, а над честните мощи стоял огнен стълп: това чудо видели мнозина. **Един иудеин, чийто дом бил близо до мястото, на което лежало многострадалното тяло, мислел, че християнските свещеници са дошли да го вземат и да го погребат по обичая; той взел**

лък и стрела и се приближил, за да улучи един от тези свещеници, сложил стрелата и с всички сили опънал лъка. Но когато искал да пусне стрелата, тя заедно с тетивата залепнала за пръстите на дясната му ръка, а лъкът за лявата, и той не могъл нито да пусне стрелата, нито да освободи ръцете си от лъка и стрелите; и така евреинът страдал цяла нощ. На разсъмване чудните мъже станали невидими, скрил се и огненият стълп, и кандилата; и хора от всички възрасти, събирайки се на това място, видели окаяния стрелец, стоящ в същото положение - опънал лъка със стрелата, свързан от невидимата Божия сила, като с железни окови. Против волята си този иудеин бил принуден да разкаже подробно както за всичко видяно над тялото на мъченика, така и за възмездието, получено от него от Бога, и за дръзкия си опит да извърши зло. След достатъчно разгласяване на това

чудо ръцете му се раздвижили и той се освободил от наказанието. Като узнал за това, управителят много се уплашил и заповядал на християните да погребат тялото на мъченика: те го взели и с чест го погребали близо до своята църква.“

15.06 по еретическия, †02 юни по православния календар - Св. великомъченик Йоан Нови

"Като прогонил по този начин невидимите бесове от околностите на Александрия, светителят положил цялото си старание да очисти напълно и самия град от смущения и вражди. От древност в града живеело безчислено множество иудеи. **Още от времето на Александър Велики и основаването на Александрия тук се били поселили немалко пришълци от Иудея, които се превърнали в многобройна колония. Ненавиждайки Христа и хората, носещи Неговото име, те тайно и явно причинявали на християните големи скърби и**

неприятности. Зловредни за града били споменатите еретици новациани, но несравнимо по-големи злини причинявали иудеите, които не само че подклаждали междуособни смутове в града, но и устройвали многобройни убийства и кръвопролития. Като извикал при себе си началниците на иудейските синагоги, Божият светител ги увещавал да удържат своя народ от подобни злодейства. Но иудейските старейшини не само че не се вслушали в увещанията на светителя, но се изпълнили с още по-голяма злоба.

В града имало една голяма и прекрасна църква, наричана Александровска, по името на епископ Александър, който я построил. Веднъж иудеите се въоръжили, като за война, и когато паднала нощта, предизвикали на улицата сред християнските домове смут и безредица, като крещели:

- Александровската църква гори!

Като чули този вик, християните един след друг се затекли от домовете си към мнимия пожар с намерение да го потушат.

А безмилостните иудеи чакали пред вратите на християнските домове и избивали християните, които излизали от тях, като ги пробождали с меч и ги поразявали с копия или с ножове; с една дума - убивали всеки, който им попадне. Така през тази нощ било избито голямо множество християни.

Когато настъпил денят, светейшият патриарх Кирил узнал за станалото кръвопролитие. Като се съвзел от скръбта поради убитите християни, той започнал да търси правосъдие срещу иудеите. Но епархът на града Орест, макар и да бил християнин по вяра, понеже изпитвал вражда срещу светителя, помагал на иудеите и защитавал убийците. **Тогава свети Кирил заедно с множество християни отишъл в иудейския квартал и изгонил от града всички иудеи, предал на разрушение жилищата им и изгорил тяхната синагога."**

22.06 по еретическия, †09 юни по православния календар - Св. Кирил, архиепископ Александрийски

„Причината за изселването на евреите от Рим била следната: когато в Рим започнало Христовото благовестие и дошъл първовърховният апостол Петър, мнозина от живеещите в Рим иудеи приели светата вяра в Христа, но много били и неповярвалите. Поради това между иудеите започнал голям спор: едни признавали Христа за истинския Месия, други Го отхвърляли и хулили.

Неповярвалите иудеи, както в Иерусалим и другаде, така и в Рим, злобно нападали вярващите. Те не можели да понасят даже името на Иисуса Христа, настройвали елините против вярващите в Него и навсякъде повдигали гонения срещу тях. Елините, които се били обърнали към Христа, защитавали вярващите евреи от невярващите.“

27.07 по еретическия, †14 юли по православния календар - Св. апостол Акила от 70-те

"Докато свети Мина заемал патриаршеския престол, в Константинопол станало такова чудо.

Едно еврейско момче влязло заедно с християнските деца в храма по време на причастяването с пречистите тайни на Тялото и Кръвта Христови. То пристъпило към Тайните заедно с другите деца и приело причастиято. Когато си отишло вкъщи, баща му го попитал къде е било и защо закъсняло. Детето разказало цялата истина - че било в християнския храм и приело християнското причастие. **Като**

чул това, бащата много се разгневил, хванал детето и го хвърлил в горящата пещ, в която изработвал стъкло (той бил стъклар), но на жена си не казал нищо.

Междувременно майката със сълзи търсела навред сина си и го викала по име. **На третия ден тя се приближила към горещата пещ и детето откликнало на нейния зов. Тогава тя с много мъки го извадила оттам и попитала:**

- Как си оцелял в огъня и си още жив?

Момчето разказало следното:

- При мен често идваше една пресветла Жена, охлаждаше огъня и ми даваше вода. Тя ми носеше и храна, когато бях гладен.

Скоро вестта за това чудо обиколила града. За него научили и цар Юстиниан и светият патриарх Мина. Момчето било кръстено заедно с майка си, а баща му, който се ожесточил и не пожелал да се кръсти, царят предал на съд като детеубиец и заповядал да бъде наказан със смъртно наказание."

07.09 по еретическия, † 25 август по православния календар - Св. патриарх Мина Константинополски

Вижте цялата статия: [Юдеите против християнството](#)

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО